

P.Z.E. br. 63/3

HRVATSKI SABOR
Klub zastupnika SDSS-a
Zagreb, 13. 2. 2025.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA
gospodinu Gordanu Jandrokoviću

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, drugo čitanje, P.Z.E. br. 63

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17 i 29/18) na Konačnom prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima, drugo čitanje, P.Z.E. br. 63 podnose se sljedeći amandmani:

AMANDMAN 1. **Na članak 10.**

U članku 10., kojim se mijenja članak 58. iza stavka 5., dodaje se stavak 6. koji glasi:

„Osobe koje su imale status tražitelja međunarodne zaštite, a kojima je zahtjev za međunarodnom zaštitom odbijen ili su odustale od podnošenja zahtjeva, mogu podnijeti zahtjev nadležnoj policijskoj postaji pod uvjetom da su u trenutku zaprimanja rješenja o odbijanju ili obustavi radili temeljem potvrde za rad te da su, nakon obavljenih potrebnih temeljnih sigurnosnih provjera, ispunile zakonom propisane uvjete.“

Stavci 6., 7., 8. i 9. postaju stavci 7., 8., 9. i 10.

Obrazloženje

Predloženi amandman omogućuje osobama koje su ranije imale status tražitelja međunarodne zaštite da nastave integracijski proces u Republici Hrvatskoj, umjesto da budu prisiljene vratiti se u svoje matične države kako bi podnijele zahtjev za dozvolu za boravak i rad. Time se osigurava kontinuitet radnog odnosa i zaštita prava radnika, usklađujući se s postojećom praksom i stvarnim potrebama tržišta rada.

AMANDMAN 2.

U članku 17. kojim se mijenja članak 69. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaninu treće zemlje može se odobriti autonomni boravak ako ispunjava uvjete iz članka 59. stavka 1. točaka 2. do 4. te točaka 6. i 7. ovoga Zakona, ako u trenutku smrti osobe na temelju koje mu je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u

svrhu životnog partnerstva ima odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili u svrhu životnog partnerstva u neprekidnom trajanju od tri godine."

Obrazloženje

Predloženi amandman precizira iznimku od pravila iz stavka 1., koja prethodno nije bila dovoljno jasno definirana. Prema postojećem prijedlogu nije bilo precizirano da li se autonomni boravak može (iznimno) odobriti stranom državljaninu koji, imajući odobren privremeni boravak u trajanju od tri godine (odobren rješenjem MUP-a), u slučaju smrti osobe na temelju koje mu je bio odobren taj boravak – a čiji bračni, izvanbračni ili životni partner/neformalni životni partner premine nakon, primjerice, dvije godine i jednog mjeseca trajanja zajednice – neće biti automatski obvezan napustiti RH, već će mu se ostaviti mogućnost da nastavi boravak. Amandman osigurava jasnu i ujednačenu primjenu te odredbe, čime se pruža dodatna pravna sigurnost u slučaju neočekivanih i izvanrednih životnih situacija.

AMANDMAN 3.

U članku 25. u dijelu kojim se mijenja članak 91. stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Protiv rješenja policijske uprave, odnosno policijske postaje iz ovoga članka, kojim se odbija izdavanje rješenja za boravak i rad ili kojim se zahtjev odbacuje, žalba se podnosi Ministarstvu.“

Obrazloženje

Radi se o žurnim situacijama, primjerice kada se radi o državljanima trećih zemalja koji podnose zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad na sezonskim poslovima, koje je potrebno žurno rješavati. Upravni spor nije učinkovit pravni lijek, kako to previđa čl. 13 Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava, jer su sudski postupci dugotrajni, pokretanje upravnog spora ne odgađa izvršenje rješenja, a neoportuno bi bilo izdavanje privremene mjere iz čl. 42. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, a još teže bi bilo dokazati da će neizdavanjem dozvole nastati nepopravljiva šteta. Žalba na prvostupanjske akte tijela državne uprave pravo je zajamčeno člankom 18. Ustava RH i može se isključiti samo iznimno, kada je osigurana druga pravna zaštita, a upravni spor ne predstavlja učinkovit pravni lijek. Nadalje, većina Ministarstava u drugom stupnju odlučuje o žalbama te ima samostalne sektore za drugostupanjski upravni postupak.

AMANDMAN 4.

U članak 29, u dijelu kojim se mijenja članak 95. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad, poslodavac ili državljanin treće zemlje dužan je obavijestiti policijsku upravu, odnosno policijsku postaju, u roku od petnaest dana od dana nastupa tih okolnosti.“

Obrazloženje

Treba zadržati postojeći rok od 15 dana kako bi radnik – državljanin treće zemlje, koji nije nužno upoznat s ovom obavezom – i poslodavac imali dovoljno vremena za obavještanje policijske uprave, odnosno policijske postaje. Ova obveza odnosi se ne samo na prestanak ugovora o radu, nego i na prestanak postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad. Važno je naglasiti da su postupci poslodavca i radnika koji su suprotni članku 95. ovog zakona predviđeni prekršajnim sankcijama, što predstavlja dovoljnu zaštitu. Nadalje, predloženim izmjenama briše se odredba „radni dan“, koja je nejasna i neuobičajena, te se umjesto toga određuje rok od 15 dana, što je

uobičajeno u hrvatskom zakonodavstvu. Predloženom izmjenom osigurava se da poslodavci i državljani trećih zemalja imaju dovoljno vremena za ispunjavanje svoje obveze o obavještanju nadležnih tijela u slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad.

**Potpredsjednica Kluba zastupnika
Samostalne demokratske srpske stranke**

Dragana Jeckov

Dragana Jeckov